

Ήσαν έντεταλμένοι να του παραδώσουν ! Σκότωσε τόν θεράποντα γιατρό του, δίνοντάς του να καταλή μωγάλη δόση όπιου και τόν υποχρέωσε κατόπιν να παύσει σκέψη μαζί του, μόνο και μόνο για ν' απολαύσει τήν έπιθανάτιό του άγόνου, και τούς φριχτούς πατισμούς του μαρτυρίου του !

Στίς περιουσίες του, στίς έξοχότητες του, στο στρατόπεδό του, έστησαν διακόσιες τίς φοβερές χειράδες, άπ' τίς όποιες έβγαιναν κοίβια, κατά χιλιάδες, τά σώματα τών άνηχών που έλεγαν φοραστή φουμάροντες ! Σέ κάποια έξοχότητα του έναντίον τής Πεερσίας, ό θηριώδης σουλτάνος έδωσε διαταγή να παραταχθούν, έξω άπ' τή σπηλιό του γίλιου Πέρσου αχμάλωτοι και στο πλεονό του καθενός να στέκεται κ' άπάνω δίμυς. Μόλις παρουσιάσθηκε σέ λίγο στήν είσοδο τής σπηλιής του ό Μουράτ, τά τερατώδη τών δημίον ήρώθησαν συγχρόνως έπεσαν άπάνω στα κεφάλια τών Πεερσών, και χιλια κεφάλια έπεσαν σκεδόν διά μιάς !..

Τό όνομα και μόνο του φοβερού σουλτάνου έμπούσε τόν τρόπο και τήν φρίκη ! Κι' όμως παρ' όλη τήν θηριωδία του, παρ' όλη τρομοχρατία του και τίς διάφορες χειράδες — ή ίσως έξ αίτίας όλων αυτών, από φριχτή αντίδραση — τό πάθος του κατάνισματος στο λαό γινόνταν νατόωτερο ! "Επει' άπ' τό θάνατο του τέρατος αυτού, του Μουράτ Τετάρτου — που τά θύματά του έφθαναν, κατά τά τελευταία πέντε χρόνια μόνον τής τυραννίας του, τίς είκοσιέντε χιλιάδες! — άνέθηκε στόν θρόνο, στα 1640, ό έκτεθηλωμένος και ήδυσπλής 'Ιμπραήμ, ό όποίος ήταν όργανο από το χειριμό του... 'Επ' τής βασιλείας του, τά διατάγματα του Μουράτ, έναντίον του κατάνισματος, δέν καταργήθηκαν. 'Η άνάμνηση του θηριώδους σουλτάνου, διετηρείτο ακόμα νοστή στα πνεύματα, κ' όλοι τόν έτρεμαν, ακόμα και στόν τάφο του...

Κατά τά τελευταία χρόνια τής βασιλείας του Μουράτ, κ' έπ' τών ήμερών του 'Ιμπραήμ, ελγ' έικρατήθηκε και διαδοθή ή συνήθεια του ρουφιγγματος του καπνού άπ' τή μητή, στο όποιο κατέφευγαν πολλοί που φοβόντουσαν τίς συνέπειες του κατάνισματος. Κι' έτσι έγκαινιάσθη ό σταυρώσεως, που έξακολούθει σκεδόν ως τίς ήμέρες μας...

Και μοναχά έπ' τής βασιλείας του σουλτάνου Μωάμεθ του Τετάρτου, που άνέθηκε στόν θρόνο στα 1648, και που νικήθηκε άργότερα στα 1688, έξω άπ' τά τείχη τής Βιέννης, καταργήθηκαν, τελοσπάντων έντελώς, οι άσθηροί άπαγορευτικοί νόμοι έναντίον του κατάνισματος ! 'Ο Μωάμεθ ήταν ό ίδιος μανιώδης κατνιστής — κ' άπ' τήν εποχή εκείνη ό καπνός διαδόθηκε καταληκτικά σ' όλη τήν Τουρκία, ή όποία κατέληξε, στο τέλος, να γίνη έξακουσμένη καπνοπαρωγός κ' ή ίδια...

ΑΤΟ ΔΩ ΚΙ' ΑΠΟ ΚΕΙ

ΧΙΛΙΑ ΔΥΟ ;

Μεγάλη ύπηρξε ή έκληξις στην Εύρώπη όταν ό καθηγητής 'Ερμπεργκ άνεκοίνωσε για πρώτη φορά, ότι ή κορώδης πέτρα, με τήν όποία καθάρουμε τά μετάλλια σκευή, δέν εινε τίποτ' άλλο παρ' ανένωσης λευκών μικροοργανισμών, τόσον μικροσκοπικών, ώστε ν' απαιτούνται εκατόν όγδόντα εκατομμύρια άπ' αυτά για ν' άποτελεσθή ένα χαλικάκι ίσα με ένα σπειρί σπύρι. ***

"Εχει παρατηρηθή ότι τό άνάστημα παντός άτομου εινε ψηλότερο τό πρωί, παρ' ό το βράδυ. 'Η διαφορά αυτή φτάνει κάποτε μέχρι δύο και τριών εκατοστομέτρων. 'Η έξήγησις του φαινομένου εινε φυσική και άπλουσιτάτη : 'Επειδή όλη τήν ήμέρα ό άνθρωπος περιπατεί και εογάζεται, τά δίσταμα τών όστών του παθαίνουν μια συμπίση, έκταπίζοντας τή μαλακή ουσία που ύπάρχει στις άρθρώσεις. Τή νύχτα όμως, κατά τήν διάρκεια του ύπνου, επανέρχεται στις άρθρώσεις ή ουσία, που έξετοπιάσθη, άπομακρύνει κατά τι τά όστά κ' έτσι τό άνάστημα ψηλώνει κατά τι. ***

Πολύς λόγος έγινε άλλοτε στη Γαλλία για τό χρώμα τών ματιών του Μεγάλου Ναπολέοντος. Πολλοί ισχυρίζοντο ότι ήσαν άκαθορίστου χρώματος, άλλον άνοχτού και τέλος συνεφώνησαν όλοι με τή γνώμη που διετύπησε ό Λουδοβίκος Λομπά, ως έξης :

— Τά μάτια του Ναπολέοντος ήσαν γαλιανά με άνταύγειες χάλυθος. Τό περίεργο σχετικώς εινε ότι στις διάφορες προσωπογραφίες του οι καλλιτέχναι παρουσιάζουν τόν Ναπολέοντα κάθε φορά και με διαφορετική απόχρωση ματιών. ***

'Η στήνη διαλυμένη στο νερό με άσβέστη άναδίδει μια λεπτή μωρούδια, τήν όποια δέν μπορούν να ήσφοφρον ή μυίγες. Γι' αυτό άν θέλετε ν' απαλλαγίτε από τά έννοχλητικά αυτά έντομα βάλετε στο δοματίό σας ένα δοχείο με τήν παραπάνω διάλυση.

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

— Κατά τήν νεότητά φτάνει κανείς από τίς αισθήσεις στην καρδιά, και κατά τήν ώριμη ήλικία από τήν καρδιά στις αισθήσεις.

Λαμαρτίνος :

— Πριν αγαπήσει δέν έχει ζήσει κανείς άκόμα, όταν πάγη ν' αγαπάει δέν ζή πειά καθόλου.

Κίνκ :

— Τήν ίδια στιγμή που τό στόμα της έλεγε : «Δέν θέλω», τά μάτια της ένψύχριζαν : «Δέν είμαι και τόσο σίληρή...».

Λίνι Ντέ Λά Σαμπλιέρ :

— Στόν έρωτα άξίζει κυρίως ή άσχη. Γι' αυτό μη σάς φτάνεται παράξενο που όλοι θέλουν να ξαναρχίσουν πάντα.

Πρίγκιψη ντε Λίνι :

— 'Η γυναίκα συγχωρεί και τίς χειρότερες πράξεις, όταν καταλάβη πως τίς ήσπώνησεν ή άμορφιά της.

Όύγκω :

— 'Η φίλια δυό γυναικών εινε πάντα σικουοσία έναντίον μιας τρίτης.

'Αλφόνσος Κάρο :

— 'Η καρδιά μιας γυναίκας εινε σαν ρόδα, που κάθε έραστής μαδάει κ' από ένα φύλλο. Στο τέλος δέν μένουν για τό σύζυγο παρ' ό μόνο τ' άγκάθια.

Σοφία 'Αρνου :

— 'Η χήρες κάνουν τό ένκόμιο του μακαριότη μόνον και μόνον για να δίνουν ένα πρότιπο προς μύσται στον δεύτερο σίζυγο.

Α. Βεμάρο :

— 'Η φίλια εινε ό μεγάλος λόγος τών γυναικών όταν πρόκειται να ήσποδεχθούν ή να άποταμίουν τόν έρωτα.

Σαλν Μπέδ :

— Οι θύοα τών έρωτεπιμένων εινε σαν τίς καλοκαιρινές πόδες που κάνουν τήν έξοχή π' όφωσία και π' πρόσηνη.

Κυρία Νέκκερ :

— Στόν έρωτα μόνον όταν τή χάσουμε έκτιμούμε τήν άληθινή άξία της εύτυχίας.

Γουσταύος Λέ Ρουζ :

— 'Υπάρχουν πολλές γυναίκες που θα ήταν άξιαγάπτες, αν ήμπορούσαν κάτω να ήσπονησουν πως εινε τέτοιες.

Μαριόβ :

— 'Η άγάπη που αιδανόμαστε για τούς άλλους, εινε συνήθως μια μορφή της φιλατίας.

'Αλέξανδρος Μερσερό :

— 'Η γυναίκες ως πρώτη άνάγκη της φίλιας θεωρούν τήν έμποτισήνη.

Κυρία ντε Σταέλ :

— Εινε εύκολότερο να είσαι έραστής παρ' σίζυγο, άως εινε πιο δύσκολο νάχης πάντα πνεύμα από τό να ής ποτέ-ποτέ έξυπνάδες.

Μπαλζάκ :

— Στόν έρωτα ή καλωσύνη δημιουργεί άχαρίστους, ή πρώτης τιράννους και ή καλή πίστις προδότες.

Κυρία ντε Ρικουμπόν :

— "Αν μια γυναίκα που ήσπερμανεύεται για τή γενιά της φανή άπιστη στόν άνδρα της, πρέπει να παραδοθή στα σκαλιά να τή φάνε μέσα στη δημόσια πλατεία.

Νόμος του Μανου :

— Μην άνοιγείτε τά μάτια της νεότητος. 'Ασπύστε τήν τρομαχτή ήλικία ή έπιθυη, να ήλιπξη, να λαχταρή, Καμιά έρωτικό άπόλαυσις δέν άξίζει τήν πρώτη έπιθυμία.

Ντέ Μπερνί :

— 'Ο έρωτας εινε κάτι έντελώς άκοινο, μια άρρόφσταση της ψυχής, όπου όλη μας ή λογική δέν έχει πέρασι.

Γεαργία Σάνδη :

— Τί παράξενο ! Περιμένουμε τήν εύτυχία από τόν έρωτα, αίσθημα που ούτ' εκείνος που τό αιδανεται, ούτ' εκείνος που τό έμνείει ιταρεί να τό κυριαρχήση.

Λίνι Ντέ Λεσπινάς :

— 'Ο έρωτας εινε πάντα θρηικειυτής, πάνω σ' όλα τά πράγματα.

Βολταίρος :

— 'Η υποχρεωτική άγαμία εινε τόσο λογική, όσο ένα διάταγμα που θα μας έπρόστατε να ζούμε δίχως να τρώμε.

Αούθρη :

— 'Η γυναίκα που κωχίζεται για τήν ποσότητά της θα πη πως δέν συνήτησεν ακόμα τόν άνδρα που θα τήν κάμη να γίνη άπιστη.

Σάρολ Λεμέλ :

